چندن

ریاض تسنیم

چندن
ریاض تسنیم

دَ کتاب چندڼ نه انتخاب

غزلیزه برخه

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

تمـــاشه دې دَ خپل زړۀ کا
تمـــاشه کۀ دې پکـــار ده

دَ مجذوبَ دَ خُلې نه وتې
PUKHTO.NET
نو خبـــــره خو دَ کار ده
پښتو ډاټ نیټ

دا چـــې مالار ته راکاږی
دا دُنیا کـــومه پۀلار ده

دا به منې چې دروغ هم څۀ په کمال وايو
چاکري هم کړو اؤ شعرونه دَ خوشحال وايو

داسې خاموشه سوزېدۀ هم مزه خپله لري
کوم کوم سرې ته به دَ ماتو زړګو حال وايو

ښۀ مطمئن يُو، چې په خپله ګناه ښۀ خبر يُو
نۀ دېوال ورَ کښو اؤ نۀ ورَ ته دېوال وايو

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نیټ

لارې ګواه، دَ رنتنبور نه تر لاهوره پورې
خپلې سندرې دَ زنځير په سُر اؤ تال وايو

دَ هغۀ حُسن په غرور کښې هيڅ کمے نۀ راځي
مونږ کۀ هر څومره دا ستانونه دَ زوال وايو

خُلۀ مو دې ماته شي، کۀ هغه ورځ په مونږه راغله
چې د تيارو سپه سالار ته به مشال وايو

تسنيمه ! بڼ دَ شاعرۍ شولو لۀ شوره خالي
اوس په دې دَور کښې به چاته خوش مقال وايو

دا خلق تـا اؤ نۀ پۀ ما پســـې لاسونه مروړي
تــول خپلې خپلې مدعا پســـې لاسونه مروړي

دا چــې پۀ قدر دَ رنــا اؤ دَ رنګ نۀ پــوهېدل
هغوی پۀ رنګ اؤ پۀ رنــا پسې لاسونه مروړي

PUKHTO.NET

دواړه بـرباد ، ولې پۀ خپل ځائې مطمئن يو دواړه
نۀ زۀ پۀ وخت ، نۀ وخت پۀ ما پسې لاسونه مروړي

تــول دَ جادو دَ اژدهاؤ نه امان غــواړي اوس
څوک پۀ امسا نۀ پۀ موسی پسې لاسونه مروړي

دغه تنها کــوڅې ودانې وې پۀ ما تسنيمــــه !
اوس دې زما غـوندې تنها پسې لاسونه مروړي

خبر دا دے، چې نۀ بنګ شۀ ، نۀ لونګ شۀ
سخته وسپنه زړګے وۀ ، لاړۀ زنګ شۀ

هر خواهش مې کله دوست، کله دُشمن شی
هر خواهش مې دَ دُنیا پۀ رنګ کښې رنګ شۀ

PUKHTO.NET

ستوری سترګو کښې راخېژی اؤ پرېوځی
هر دېوال ځی، تر اسمانه پورې دنګ شۀ

بې کچکوله ملنګی نۀ ده عذاب دے
دا جهان چې خومره لوې وۀ دومره تنګ شۀ

پۀ هر رنګ کښې کۀ ئې ګورې رنګ ئې یو دے
خدائې دې نۀ کا ، کۀ تسنیم دا ستا پۀ رنګ شۀ

نۀ مې نهرونه کنستل ، نۀ دا اووۀ سمندرونه اؤ نۀ غرترمینځه
نۀ وې مضبوطې قلاګانې ،بس نرے دېوال دَهجروۀ اکثر ترمینځه

دادَ داستان کومه حصه کښې مې لاس ومروړل پۀ نورو کردارونوپسې
دا زۀ یوائې یم ولاړ، ولې ولاړیم ، دَ کوم خبراؤدکوم شرترمینځه

زۀ هم زلمے ؤم، شهزاده وُم اؤ راوتے وُم دَ ژوند دَ ښاپیریو پۀ لټون
سترګې چې کوم پلو ته واړوُم ، ولاړوی یو دَتوروکانو غرترمینځه

تل ئې وژلے اؤ ببخی ئې دَ خپل مرګ پۀ لذتونو خبر کړے نۀ یم
چرته زما دَ وینو څاڅکی هم پراتۀ دی؟ دَمنظر اؤ پس منظر ترمینځه

نۀدَرحمن پۀ شان مې عشق،نومهینےمې دَ بهلول اؤ د اورنګ خوړلے
خو تجربه وه اؤ بلهاډېره ترخه وه ، دَ سرکار اؤ دَ نوکرترمینځه

چرته پۀ زور ویستل پکار دی ، یوه ورځ یا یوه شپه دَ مونږ دیدن دپاره
یَه سړیو! میاشتې اؤ کلونه شمېرو، کله وی روژه کله اختر تر مینځه

شپه هم درنه وه، دَ سحر درک هم نۀ لګېد اؤ زړونه هم پښېمان غوندې وو
لارو به څۀ وئېل تسنیمه! عمر تېر وۀ دَ خبر اؤ نۀ خبر ترمینځه

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نیټ

نۀ دې زړۀ سُورے دے ، نۀ دې داغ پۀ ځيګر ايښے دے
دا دَ محبت پۀ کومه کربنه دې سر ايښے دے

پال به دَ حافظ اؤ د رحمن ديوان کښې ګورمه
دا ځل مخامخ دې راته داسې منظر ايښے دے

PUKHTO.NET

هر ځلې چاپېر لکه پرکار لۀ ځانه چورلمه
هر ځلې دې پښو کښې راته داسې سفر ايښے دے

زمکه مې راکاږی ځان ته ، هسې ټيټ روان نۀ يم
بوج مې دَ خپل عصر دَ ګناه هم پۀ سر ايښے دے

دا تسنيمه! څوک دے؟ خدوخال لکه زما لری
دا ئې کوم تصوير زما دَ قد برابر ايښے دے

تلم اؤ راتلم ، اخر خالی مکان ته ودرېدمه
زۀ چې لۀ ځانه مَرَوَر ؤم ، ځان ته ودرېدمه

دا شپه زمونږ دَ بدبختۍ حالونه چاته وائی
يوه شېبه لۀ ستورېو ډک اسمان ته ودرېدمه

خدائې خبر کومې ذائقې مې پۀ زړۀ وورېدې
داچې دَ شونډو دَ شکرو کان ته ودرېدمه

نور دَ دې ويړجهان لۀ هر منظره غلے تېر شوم
تۀ مې ارمان وې اؤ زۀ خپل ارمان ته ودرېدمه

حق دے تسنيمه! دَ باګرام دَ پريزادو جادو
راغلم اؤ خلی دَ ملنګ رحمن ته ودرېدمه

PUKHTO.NET

ژوند ـ زمونږه حوصله ده ، پهٔ دې خاوره
مرګ دے هره ساه اؤ شپه ده ، پهٔ دې خاوره

خوشبوئی ده ، لهٔ رګونو نچوړیږی
وینه ځائې پهٔ ځائې پرته ده ، پهٔ دې خاوره

ډېرې لوبې دَ سرونو سره وُشوې
ډېرو کړې تماشه ده ، پهٔ دې خاوره

څرېکې زړهٔ نه راوُځی، زړهٔ ته واپس ځی
حال دَ زړهٔ هم تماشه ده پهٔ دې خاوره

رېګ دے ، دشته ده تسنیمه! تنهائی ده
دَ عذاب لاره ووړېده ده ، پهٔ دې خاوره

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

راته معلومه وه ، چاپېره ریا ، نهٔ راتلمه
زهٔ دې کوفې ته دَ خپل زړهٔ پهٔ رضا نهٔ راتلمه

نهٔ دَ بل ځائې ؤم ، نهٔ د تېرو زمانو پهٔ شانې
دَ دې کوڅو ؤم ، خو پهٔ یاد کښې دَ چا نهٔ راتلمه

یامې شعرونه یا دَ ویښو شپو زخمونه راؤړل
زهٔ چې هر وار لهٔ تا راتلمه، تنها نهٔ راتلمه

څهٔ عجیبه غوندې مزه وی دَ ماضی دَ یاد هم
هسې دَ ورانو کنډرونو پهٔ خوا نهٔ راتلمه

تسنیمه! دردِ مې پهٔ رګونو کښې موجونه وَهَل
دا چې هجوم کښې دَ دې واړه دُنیا نهٔ راتلمه

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

چې کلے چُپ وی اؤ رسۍ دَ دار خبرې کوی
نو داسې وخت کښې لېونی دَ کار خبرې کوی

زړونه هم چا دی دَ لعلونو پهٔ بدل اخستی
دا خلق خدائې خبر دَ کوم بازار خبرې کوی

دغه نرګس سترګې اؤ دغه پهٔ زړهٔ کانړےجهان
پهٔ دغه ګل شونډو به څهٔ سرکار خبرې کوی

هر څائې اؤ هرچا ته مو خپله مدعا بیان کړه
اوس دې پهٔ مونږ پسې دا واړه ښار خبرې کوی

تسنیمه! داسې یو همزاد سره مې عمر تېر شهٔ
دَ شمار خبرې اوری اؤ د شمار خبرې کوی

PUKHTO.NET

عجبه حېرانی ده ، عجب غلی یُو، جانانه!
چا داسې ائینو ته وُدرولی یُو، جانانه

نور دا دَ قسمتونو ستوری ښهٔ راته معلوم دی
دا ډېره ده ، چې خیال کښې دې راغلی یُو جانانه

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نیټ

کاش تا خو دَ دې هجر دَ شپې حال پُښتلے نهٔ وے
کهٔ نور چا نهٔ یُو، تا خو ازمائېلی یُو جانانه

نغمې مو لکه سېل نه جُدا شوې زانې ژاړی
دا ځلې داسې زړهٔ باندې داغلی یُو جانانه

دې خاورو اؤ ګردونو کښې هم سحر غوړېږو
ګلاب یُو اؤ چا لاره کښې کرلی یُو جانانه

د ځان سره مو جُخت دَ دائرو پهٔ سفر بیائی
دې خپلو خواهشونو کلک نیولی یُو جانانه

دي دَور کښې مو دا حواله هم غنيمت بوله
بس وښکې يُو اؤ سترګو کښې راغلی يُو جانانه

تسنيمه! حُسن واړه مو دَ زړهٔ دننه وُليد
پهٔ خدائې ، کهٔ کوهِ قاف ته پسې تلی يُو جانانه

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نیټ

دا خو زما زړۀ انتخاب راوړۀ
چا به دَ هغو سترګوتاب راوړۀ

دومره دَ رنګ باران ته وُدرېدلو
مخ مو تک سور لکه ګلاب راوړۀ

هر يو سړے مو پۀ عذاب خوشحال وۀ
هر يو سړی راله عذاب راؤړۀ

دَ خپل خپل مرګ خبر مو څکه راوړۀ
څۀ به دي ښار خانه خراب راوړۀ

څوک به اوس شګو کښي تيکونه ګوري
پند دَ سرونو چي درياب راوړۀ

پۀ توره شپه دي مرې ډيوې راوړې
دا دي دَ کوم تپوس جواب راوړۀ

کاش دَ وطن دَ وينو رنګ دې ياد وے
تا لهٔ درباره چې خطاب راوړهٔ

چې مسخرو دعوې دَ علم کړلې
مونږ دَ هغې زمانې تاب راوړهٔ

ياران لهٔ خپل سخنه وُشرمېدل
چې مې هر تورے انتخاب راوړهٔ

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

(خوشحال خټک ته نذر)

دُنیا ډکه لهٔ اَلمه
خوشحالی ده څومره کمه

خو دسوزی کړې لکه شمع
اے زما دَ سترګو نَمه

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

سرې سکروټې مې سینه کښې
ترږے راغلم لهٔ زم زمه

چې دې خپل ناشونې کاندی
بیا لهٔ غېرو دَ خبر طمع؟

تر دې دمه راسره ئې
افرین شه خپله دمه

خوب خو ستا اؤ زما نشته
خلق خوب کوی بې غمه

بې پړدې مو عمر تېر کړۀ
په پړده کښې لۀ عالَمه

تور څادر دے چې رپېږی
کوم څائې پاتې لۀ ماتمه

خو راياده کربلا کړه
طمع اؤ لۀ دې عالَمه؟

هې توبه ئې دَ نېکی نه
هې توبه ئې لۀ کَرمه

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

يو ښامار دے وينې څښښی
لۀ عربه تر عجمه

لارې ستا دَ زلفو لارې
پېچ در پېچه ، خَم در خَمه

بس دا يو حقيقت پاتې
دَ عشق لار ده محترمه

دَ خوشحال برکت غواړه
دَ تسنيم دَ لاس قلمه

چا حوصله راکړه اؤ چا مو حوصله وُلیده
تسنیمه! مونږ ډیره بې دړده زمانه وُلیده

شپه ده اؤ شپه ده اؤ دَ زړۀ پۀ رڼوڅی روان یُو
نۀ موسم دشت ولیدۀ ، نۀ مو ښاریه وُلیده

نۀ د ښېرو، نه دَ دُعا برکتونه پاتې
دا چې هر ځائې دَ بلاګانو موسایه وُلیده

سیند دے روان کۀ دَ سرونو کنډولی روان دی
چا مو دَ خاورې دا ویرژنه نذرانه ولیده

چا چې دَ نورو کچکولونو کښې جولۍ څنډله
نن مو دَ هغه فقیر لاس کښې هم کاسه ولیده

دَ ائینو پۀ مخ مو څومره ایرې وُشیندلې
دا مو پۀ څومره ناخوالۍ خپله څهره ولیده

بویه تسنیمه! کۀ لۀ خپلو وینو وُشرمېدو
بویه کۀ مونږ پۀ غرېدلیو معجزه ولیده

PUKHTO.NET

چې دَ صافو اننګو ده
تماشه خو دَ کتو ده

یوه لاره ده دَ ویښو
یوه لاره دَ وودو ده

PUKHTO.NET

چې ماران دَخزانو دی
دا دُنیا هم دَ هغو ده

کجاوې دې دَ رېښمو
اؤ سپوږمۍ پهٔ راختو ده

یَه درویشه خدا مسته !
قافله پهٔ درنه تلو ده

چې ئې چرته نظیر نشته
زرۀ دے پیر۔ گنی پیر نشته

دَ فقیر نامه هم دا ده
چې نامه دَ فقیر نشته

دَ فقیر سکون هم دا دے
چې ئې بوج پۀ ضمیر نشته

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نیټ

دَ فقیر دَ لارو گرده!
فقیر شته کۀ فقیر نشته؟

دَفقیر قید ، ازادی ده
چې ئې پښو کښې زنځیر نشته

دَ فقیر جاگیر خو عشق دے
بل جاگیر دَ فقیر نشته

دَ فقیر سخن ۔ شکري
نور خواږۀ اؤ تاثیر نشته

دا کلے ویښ دے خو کوی لکه ویدهٔ خبرې
ځکه پهٔ زړهٔ دننه پاتې شوې دَ زړهٔ خبرې

دا ځل مې ښه تماشه وکړه دَ نیمګړی جهان
چا به دَ څهٔ ارمان کوهٔ ، چابه دَ څهٔ خبرې

PUKHTO.NET

یا دغه خلق چې لهٔ وسپنې هم سخت وُختل
یابه زما پهٔ اواز کړلې دېوالهٔ خبرې

کله نا کله پهٔ خپل ځان پورې خندا هم راشی
دا چې لهٔ ځانه مرور شمه پهٔ نهٔ خبرې

تسنیمه! هر یو کیفیت دَ خپل وجود دننه
نهٔ دا ګرمی کوی خبرې ، نهٔ سارهٔ خبرې

دغه ګومان مهٔ کړه چې نهٔ سوزیږی
چندن ، اګر پهٔ پټه خُلهٔ سوزیږی

تاؤ دَ دي خپل وجود څهٔ ټوقې نهٔ دی
لهٔ خپله تاوه چینار وهٔ سوزیږی

لهٔ خپل قامته دې ګیله کړی خلق
زما اؤ ستا نه دوئ پهٔ څهٔ سوزیږی

تر خپله وسه پورې لار وهل دی
تر خپله وسه وزر نهٔ سوزیږی

تسنیمه! مرګ پسې لاسونه مروړی
څوک چې دَ ژوند پهٔ تنارهٔ سوزیږی

PUKHTO.NET

ځارـ دَ سپرلی نه ئې ورېمه قدرَ ته وانخسته
تاله درتلل اؤ چا چنبه قدر ته وانخسته

دومره تادی وه دَ سفر دَ مابنامی پۀ شونډو
ستا لۀ منګُلې چا بوسه قدر ته وانخسته

پۀ ماتو پښو دَ خپل کالۀ دُرشل ته وُرسېدو
وخت وۀ روان، مونږ ترې لحظه قدرته وانخسته

PUKHTO.NET

دا خپلې وینې مو څلور اړخ ته وُشیندلې
اؤ خون بها مو کاسیره قدرته وانخسته

دَ جنتونو خواهش دوه ؤ سپېږمو له راوستلو
سړیو! دَ ژوند نه مو مزه قدرته وانخسته

داسې دَ نمر طمعې ړاندۀ اؤ کاڼۀ کړی ووتول
سړیو! پۀ لاس کښې مو ډیوه قدرته وانخسته

زۀ مطمئن چې دَ هر چا پۀ رنګ کښې نۀ شومه رنګ
تاسره غم ، چا دې نامه قدر ته وانخسته

تسنيمه! خلقو دَ مارانو اجازې غوښتلې
چا هم دَ مينې اجازه قدرته وانخسته

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

لهٔ خپله خاکه پسې تک چې کور برباد وکړے
تسنیمه! داسې څهٔ جادو دې پریزادو کړے

زمونږ پهٔ شان ووړ اواره اؤ دړدېدلی خلق
مونږ باندې ظلم کهٔ دے کړے، پهٔ زړهٔ ښادو کړے

PUKHTO.NET

چې ستا پهٔ قېد کښې دی هغوی څومره بې غمه ووده
چې ستا لهٔ قېده دی ازاد ، فریاد ازادو کړے

ټول بامراده ،لهٔ صدیو مارهٔ مارهٔ ګرځېږی
کهٔ ارمان کړے دَ مراد ، خو نامرادو کړے

اوس ښاپېری پهٔ کشمالو نهٔ کوهِ قاف کښې اوسی
تسنیمه! ځائې پهٔ ځائې سازش دې ادم زادو کړے

ګویا دَ عشق پهٔ وُچو څانګو بیا بهار راغے
دا چې دَ هر یوهٔ مجذوب مخې له دار راغے

ما چې سوچ وکړهٔ ، کائنات دَ تنها یۍ نامه وه
ما چې هیڅ نهٔ ګڼهٔ ، هغه زړهٔ مې پکار راغے

څوک چې دَ بل پهٔ تماشه وهٔ ، دَ هجوم سره لاړ
څوک چې هم خپلې تماشې ته وهٔ ایسار ـ راغے

هر څهٔ جُدا، چې دَ طلب لارې جُدا جُدا وې
چاله دَ زرو کان، دَ چا مخې له یار راغے

دغه دُنیا دَ سړیتوب معیارته نهٔ رسېده
نهٔ بیا داتا راغے ، نهٔ رام اؤ نهٔ اوتار راغے

لکه ښوره دېوالهٔ ترمې ورژېدهٔ
هغه تسنیم چې دَ دردمندو پهٔ قطار راغے

PUKHTO.NET

لۀ بلې خوا راغلم اؤ بیا پۀ بله اووتمه
دا چې لۀ خپل کفنه څو څو ځله اووتمه

دې وُنو بوټو راته هره لار راؤښودله
زۀ پۀ تپوس تپوس لۀ دې ځنګله اووتمه

عشق کرشمه ده، ګنی بله کرشمه څرته ده
تا چې ښارله پۀ هغې دُرشله اووتمه

ما به دَ هجر دَ انا لۀ قېده څوک وُباسي
لۀ خپله خاکه خوبه کله کله اووتمه

نۀ دَ خپل ځان پۀ طرف وُم، نۀ دَ جهان پۀ طرف
دَ دې بې خونده تماشې نه خپله اووتمه

زۀ چې پۀ شونډو ګرځېدمه ، هيڅ پروا مې نۀ وه
زۀ هله ورک شوم ، چې دَ زړۀ لۀ تله اووتمه

داخل راغلے دَ کوفیانو پۀ صلاح رضا یم
تسنیمه! خدائې زده کۀ لۀ دې مقتله اووتمه

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نیټ

بیا درله هر څۀ درځی
حل کۀ د دي زړۀ درځي

ټول تراخۀ زمونږ نصیب
تاله ټول خوارۀ درځی

څوک چي پۀ هیڅ نۀ در تلل
اوس پۀ نیمه څُلۀ درځی

خوب د زانو مۀ وینه
تاله الوتۀ درځی؟

زۀ اؤ د الف معنا؟
تاله ګنی نۀ درځی؟

یَه دَ هجر سري سیلۍ
شرم درله نۀ درځی

PUKHTO.NET

وېِ مېِ ، دُشمنی مېِ زده
وېِ ئېِ ، نور به څهٔ درځی

وېِ مېِ ، دَ تسنیم علاج
وېِ ئېِ کج بانهٔ درځی

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

څومره بې ځایه رژېده، څومره بې رنګه شوله
لاړه اخر دَ ښائستونو دُنیا ړنګه شوله

بس خو دَ لاس پهٔ اشارو به سره زړونه تش کړو
دا دَ ګونګیانو قافله کهٔ مو تر څنګه شوله

PUKHTO.NET

ښه ده اخر د ائینو دَ خندا ورځې راغلې
ښه ده ـ دَ هر سړی څهره دومره بد رنګه شوله

څوک به چندنې،څوک به لونګ دَ عشق دَ لارې وېشی؟
دا ښاریه کهٔ بې فقیره ، بې ملنګه شوله

بیا دَ اسمان پهٔ وسعتونو کښې ورک شوی ښهٔ یُو
تسنیمه! دا وارې کهٔ زمکه پهٔ مونږ تنګه شوله

○

دا دي کوم یاد ته دَ بنو ښانګې راوښندلې
تسنیمه! لاړې اؤ لۀ خپله برمه پرېوتلې

دغه ګردونه هم زمونږ دَ داستانو نو نه ډک
تا کۀ پۀ غور لږ زمونږه لاړې وُښارلې

ستا پۀ دروغو باندې چُپ پاتې کېدۀ وو رواج
ستا پۀ ،، رشتیاؤ،، مې هم لۀ ځانه سره وُخندلې

یوه خوبی لکه ایمان مو سلامت ساتلې
نۀ مو قلم خرڅ کړے ، نۀ مو سترګې وګنډلې

دغه دُنیا چې ښکله وه ، پۀ هغه شان روانه
تسنیمه! خپلو خواهشونو پۀ زړۀ وُداغلې

PUKHTO.NET

زمونږ دَ پاره قېد، زمونږ دَ لاسو زنځیرونه
دَ هرې غاړې هار دی دا زمونږ محبتونه

دا شپه مو دَ درنو بڼو پهٔ حال باندی خبر ده
اے خوبه! مونږ لیدلی پهٔ هر خوب پسی خوبونه

وئېل ئې دَ تیارو پهٔ ضد دَ ځیا مرسته لرې هم
وئېل مې دَ هوا پهٔ وږو باردی مشالونه

تسنیمه! چې دا زیږ رنځوره نمر پهٔ غرغره وهٔ
مونږ وُشیندل دَ ژوند پهٔ اننګو باندې رنګونه

یاران پهٔ قافیو اؤ ردیفونو پسې ورک وو
تسنیمه! چاته یاد وو دَ غزل نزاکتونه

PUKHTO.NET

زۀ او خواهش د ښاپېرېو دَ ښار
یعنی سینه کښېِ شته سا ګانې دَ کار

مات مې ورمېږ لکه د مړاوی ګلاب
دا زۀ پانسی یم پۀ کوم ښاخ دَ بهار

جُرم به یو پۀ یو منمه اخر
زۀ لاس ترلے اؤ ستا لاس کښې مهار

ښه ده ، چې نور پیغمبران نۀ راځی
ښَه ده ، پۀ خپلو وینو رنګ ښۀ دے ښار

یَه زور اورو زړۀ مو وُچاؤدلو
شوندې پرانیزئ ، کړئ خبره دَ کار

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

هغه هم زهٔ وُم ، چې سېلاب پسې مې کور ګرځوهٔ
دا دَ عشق پېټې مې دَ خپل زړګی پهٔ زور ګرځوهٔ

هر خوا چې تلم دَ خواهشونو کړی نهٔ ختمېدې
هر خوا چې تلمه خو نظر مې ستا پهٔ لور ګرځوهٔ

PUKHTO.NET

خود به خالی منګلې تلې لهٔ بنارېې فقيره!
چې دَ انا کچکول دې هر ځائې کښې نسکورګرځوهٔ

ډېره پهٔ ګرانه مو دَ قطب مرتبه موندلې
نهٔ مو ګرېوان ، نهٔ مو زخمی زړهٔ کورپهٔ کور ګرځوهٔ

تسنيمه! تګ وهٔ يقينی لهٔ بې يقينه کوڅو
چې مو پهٔ دې غلبېل غلبېل سينو کښې اور ګرځوهٔ

نۀ مو ملکونه غوښتۀ ، نۀ مو جاګیرونه غوښتۀ
بس دَ نازکو مهوشانو نه مو زړونه غوښتۀ

مونږه دَ خپلو ډوبېدوتماشه هم وُنۀ کړه
خلقو دَ سترګو سمندر نه هم لعلونه غوښتۀ

نۀ وو زما دَ زړۀ پۀ شان دَ شوخ وشنګوزړونه
چې ئې دَ عشق پۀ لويه لاره کښې حدونه غوښتۀ

چې اقتدا مو دَ ملنګ عبدالرحمن کړې ده
بيا به مو څۀ رنګ لۀ درباره خطابونه غوښتۀ

تسنيمه! چاوي چې مېوې دَ صبر نۀ دی خوږې
خو محبت کښې چا دَ صبر تعويذونه غوښتۀ

PUKHTO.NET

تسنیمه! ځکه مې په سترګو کښې ساتل یاران
لکه دَ شګو دَ وخت لاس کښې رژېدل یاران

ما به تر کومې شرنګ دَ زړونه ساتل یاران
دومره په لږه لږه ببعه خر ښېدل یاران

دا ځلې بیادې دَ بادونو په اسونو سوارهٔ
نهٔ چاته ګورې ، نهٔ په زمکه ایږدې پل یاران

PUKHTO.NET
پښتو جاب نیټ

څومره په لویو ځُلو وړې وړې خبرې کوی
څومره نیمګړې ښکارې ، څومره مکمل یاران

رانه چاپېره ټول دَ پنجو په سرونو ولاړ
چا وې زما تر قده نهٔ رارسېدل یاران

څومره نا څاپه دې سبب دَ تنهایۍ وُپښتهٔ
څهٔ بې اختیاره مې دَ ځُلې نه ووتل ,, یاران،،

دا حقیقت په باخبره دېوالونو لیکه
تسنیمهٔ! ستا په اواز نهٔ را خبرېدل یاران

کېدے شي ، چې په خوب کښې ئې ليدلی مرادونه
کېدے شي ، چې دا خلق په هوا ږدي قدمونه

کېدے شي ، بې مقصده مو دا لارې وی کچ کړی
کېدے شي ، اپو ته مو وی نیولی کچکولونه

کېدے شي ، چې مونږ ټول دَ رقابت سندرې وایو
کېدے شي ، هره ساه کښې مو ساه اخلی عذابونه

کېدے شي ، زمونږ هره اندازه به رسا نهٔ وی
کېدے شي ، چې انکار ته مو وئېلی وی ګلونه

کېدے شي ، ستا په نوم ئې تورې خاورې وی اغوستی
کېدے شي ، هجر زادو پټ پټ کړی ماتمونه

کېدے شي ، چې دې خُلهٔ وی پسته کړې لېونوته
کېدے شي ، چې دې شاته وی نیولی زنځیرونه

کېدے شي ، چې د صبرهر تعویذ مو وی په غاړه
کېدے شي ، چې ستا غاړې ته مو نهٔ رسی لاسونه

PUKHTO.NET پښتو کتابتون

کېدے شی ، دَ باګرام لۀ ترکو رقص وی هېر شوے
کېدے شی ، چې رحمن لۀ دړده نۀ کوی غږونه

کېدے شی ، چې تسنیم دَ تنهايۍ سېلاب اخستے
کېدے شی ، چې دې خلقو ورکاړۀ کړۀ ورمېږونه

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

ځان له وَ هَم لار پیره!
چا ته شم ایسار پیره!

شین لوګي ، نۀ هو چغه
سوړ دے هر بازار پیره!

درد معنا بدله کړه
هر سړے قلار پیره!

شپه مې پۀ ځنګل ووده
شپه ، لکه تور مار پیره!

خوب اؤ خُلۀ یو ځائي غواړی
خلق ډیر هوښیار پیره!

سرې سکروټې خلې ته کړم
شي خپله اظهار پیره!

رقص دے اؤ دَ وینو رقص
ښار تک سُور انار پیره!

PUKHTO.NET

هر دهمال اؤ حال کښېږي زۀ
سَریم دَ قطار پیره!

کنده اؤ غر چاته یاد
ستا لاس کښېږي مهار پیره!

یخ یخ قدمونه ږدم
ګرځم پۀ انګار پیره!

ډېر به مې نرګس وُوخوښ
ښۀ یمه بیمار پیره!

زۀ چې دَ هیڅ کار نۀ وم
زۀ ئې کړم دَ کار پیره!

عشق خوارَوَل کوی نۀ
کړی سړے ، سردار پیره!

یو تسنیم داده وۀ ډېر
هېر شۀ اؤ کۀ شمار پیره!

PUKHTO.NET
پښتو کتاب پانه

سبا رُوبه د اسمان کوی سپلونه
اؤ دي زړۀ پۀ زمکه وُلیدل خوبونه

سبا رُوبه د ځوانۍ پۀ خوب ووده وی
اؤ دا تږے زړۀ به وکړی دیدنونه

PUKHTO.NET

سبا رُو به پۀ صدیو کښې یوه ورځ وی
او پۀ دغه وخت به وخت کوی نازونه

سبا رُو به حال دَ زړۀ دَ هجر وائی
اؤ ورو ورو به تېرې ورځې کړی ویرونه

سبا رُو به شهزادګۍ وی پۀ داستان کښې
اؤ چاپېره به ګډېړی کردارونه

سبا رُولکه شهد شونډې واکړی
اؤ لۀ حلقه به تېرېږی جنتونه

سبا ړُو به لکه سپينې مټې پړق کړي
اؤ ړانده‌ٔ خلق به راؤړي بينا زړونه

سبا ړُو به مشک په‌ٔ دواړه لاسه نولي
اؤ چاپېره به فضا وهي موجونه

سبا ړُو به د مسکا ګنجونه وېشي
اؤ دا سره‌ٔ ګلاب به ټک وهي لاسونه

سبا ړُو به تور ګټان زلفې پرانيزي
اؤ چاپېره به ورېږي بارانونه

PUKHTO.NET

سبا ړُو به کجاوه کښې لونګ پاشي
اؤ دا دشتې به په‌ٔ ځان کوي نازونه

سبا ړُو به کج حَبَش بانه‌ٔ کړي پورته
اؤ عالم به دَ تيارو کړي منتونه

سبا ړُو به د غزل مصرع کړي پورته
اؤ جوټې به خوري دا غرونه اؤ سيندونه

سبا ړُو به کړي نظر په‌ٔ ملنګانو
اؤ چاپېره به وي سترګې کچکولونه

سبا ړُو به کړي نظر په‌ٔ مسافرو
اؤ دې خلقو نه به هېر شي خپل کورونه

سبا رُو به اشاره کړی لېونو ته
اؤ دا روغ به پهٔ سرونولی رېګونه

سبا رُو به فېض د ژوند دَ لارو عام کړی
اؤ دا مرګ به روزانه مروړی لاسونه

سبا رُو به خواهشونه وی تسنیمه!
سبا رُو به وی پهٔ خوب پسې خوبونه

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

○

وئېل ئې ، دا خفه درنه پهٔ څهٔ شی ښارېږي دی؟
وئېل مې ، دواړه لاس کښې مې نیولې ائینې دی

وئېل ئې ، دا دَ کوم بدن خوشبو در پسې راغله
وئېل مې ، ستا لهٔ مخه خوشبویانې راپسې دی

وئېل ئې ، محبت لهٔ قبضه ډکه استانه ده
وئېل مې ، ستا دوه شونډې ئې شیرینې دروازې دی

وئېل ئې ، زما هجر یوه لویه مدرسه ده
وئېل مې ، ستا دَ وصل هم نایابه تجربې دی

وئېل ئې ، پهٔ خندا کښې تور لونګ شینډې لګیائې
وئېل مې ، دا هم ستا دَ قربتونو کرشمې دی

وئېل ئې ، ماتې ماتې څنې راغلمه دا چرته ؟
وئېل مې ، دَ دې خلقو زړونه نهٔ دی هدیرې دی

وئېل ئې ، نهٔ دې زور شته نهٔ دې زر اؤ عاشقی کړې
ئېل مې ، ملنګانو نه مې کړې لاس نیوې دی

وئېل ئې ، غټو غټو کتابونو کښې څۀ ګورې؟
وئېل مې ، د خپل ځان لټون عذاب لمحې دی

وئېل ئې ، لېږ را دېخوا شه ، دا زړۀ دې دَ کتو دے
وئېل مې ، زړګےڅۀ دے ، خو دَ وینو سرې ولې دی

وئېل ئې ، دَ غزل لهجه زخمی لرې تسنیمه!
وئېل مې ، دَ وختونو خندا ګانې راپسې دی

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

سترګې مشال لرم ، نهٔ لاس کښې مې ډیوه ـ ملنګه!
لکه د هجر دَ شپې هره لار وورېده ـ ملنګه!

ښَه ده ، چې هره کربلا مو لهٔ نزدې وُلیده
ډېره مو کړې وه لهٔ ورایه تماشه ـ ملنګه!

څومره بې وسه ننداره مو دَ بازار وُکړله
چرته ارمان ، چرته خوبونه مو ګاڼه ـ ملنګه!

PUKHTO.NET

دا خلق ساه نهٔ اخلی ، مرګ ته ورځې شپې لنډوی
دا جهان نهٔ دے ، دا جهان دے هدیره ـ ملنګه!

ډېره اسانه ده ، بیا دلته ګُذاره ـ ملنګه!
بس خو لستوڼے ورکوه اؤ لاس ساته ـ ملنګه!

هره څهره ده ، دګومان پهٔ اډانه ولاړه
هر تعلق دے ، لکه تېره زمانه ـ ملنګه!

توره تیارهٔ ده اؤ یاران دی دَ مارانو پهٔ شان
تهٔ پهٔ چا ملاتړې ، تهٔ خپله لار وَهَه ـ ملنګه!

زمکه روانه ده اؤ خاورې پۀ سرونو نولی
خلق ولاړ دی ، دَ خپل ځان پۀ تماشه ـ ملنګه!

دَ ښاپېرېو لۀ بور جله داسې مۀ تېرېږه
کۀ سپېلنی نۀ وی ، نو مالوګے کوه ـ ملنګه!

یا خو دَ هر سړی زخمونه کشمالی نۀ سپړلی
یا محبت دے ، خپله خپله تجربه ـ ملنګه!

دغه چې لاس تر زنې ناست دے ، لۀ حېرته ګونګ دے
دغه سړے وۀ ،دَ خپل دور شهزاده ـ ملنګه!

خوب مې لېدۀ اؤ دَ دې خوب پۀ معنا هم پو هېدم
لارمې لیده اؤ رانه لاره ورۀ کېده ـ ملنګه!

ورځ دَ تسنیم غوندې پۀ نۀ زړۀ پۀ خندا تېروه
چې نیمه شپه ، خپل زخمونه نۀ دې شمېره ـ ملنګه!

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

یو تهٔ دَ قدر شپهٔ کښې بلېدلې - لونګینه!
دا لپې چې مې پورته وې نیولې - لونګینه!

مودونه دَ تیارو لهٔ ځنګلونو راتېرېږو
مودونه مو سپوږمۍ پهٔ پال نیولې لو نګینه!

هر کاڼے اؤ هر بوټے به زمونږ سندرې وائی
تهٔ بیا کهٔ لهٔ دې دشته تېرېدلې - لونګینه!

هر څوک دَ خپلې برخې دَ عذاب سره پهٔ جنګ وهٔ
زمونږه لارې کوم سرې څارلې لونګینه

دا واورې اؤ وریځې اوس دَ څهٔ دَ پاره ووری
دا زمکه ده پهٔ وینو لمبېدلې - لونګینه!

ړندوته مو دَ ګل د نازکۍ کړهٔ صفتونه
کڼوته مو دَ کورتمبې وَهَلې - لونګینه!

تسنیم او د تسنیم پهٔ رنګې ډېر دَخلقو هېر وو
یو تهٔ وې ، چې لهٔ چانهٔ هېر بدلې - لونګینه!

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نیټ

لمبې دی - پورته کیږي لهٔ زمینه - لونګینه!
حذر لهٔ دې ازغی ازغی سپرلی نه - لونګینه!

دې درستې ښاریې ته څوک دَ زړه حالونه وائی
ګیله دَ سړی کیږی ، دَ سړی نه - لونګینه!

PUKHTO.NET

دا څکه نهٔ یقین اؤ نهٔ دَ ژبې برکت شته
چاوُنهٔ کړه یوه خبره سپینه - لونګینه!

ناشونې ده ، خو مونږه ته ناشونې نهٔ ښکاریږی
دا زهر چې را څاڅي لهٔ ګبینه - لونګینه!

تسنیمه! ښکته پورته دَ باګرام عزیز خانان دی
زړهٔ څهٔ کوی ، دُنیا پهٔ زَر مئینه - لونګینه!

فرهاده ! دَ زړۀ وینې دې شینده لکه رنګونه
فرهاده ! چا دَ پیو بهیولَی دی نهرونه

فرهاده ! زندګی دَ غرېدلو سترګو خوب دے
فرهاده ! چا دَ باد پۀ وړو ایښی دی سرونه

فرهاده ! بس ګلاب ګلاب خوبونه مو سینو کښې
فرهاده ! نۀ شیرینه ده زمونږ ، نۀ جنتونه

فرهاده ! هر یو شے دَ جُدایۍ سندرې وائی
فرهاده ! دَ دې غرۀ نه اوس راخیژی اوازونه

فرهاده ! دَ خپل ځان اؤ دَ دُنیا مینځ کښې ولاړیو
فرهاده !ارمانونه مو دَ زانو قطارونه

فرهاده !ګېر چاپېره فاسقان و فاجران دی
فرهاده ! دا دَ چا پۀ لاس راغلی هنرونه

فرهاده ! واپس نۀ راځی دَ زرو لۀ بازاره
فرهاده ! څۀ ارزان شُو دَ يارانو ايمانونه

فرهاده ! ډول باجوته پۀ ګډا هم آسره نۀ کړی
فرهاده ! دی موسم راؤړۀ کچه کچه خوېونه

فرهاده ! دَ خوشحال اؤ د تسنيم قيصه يوه ده
پۀ ژوند لکه تبـــشيې مو چلَولی قلمونه

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

مرشده! دا دې کړے کوم جادو اؤ کوم افسون دے
وئېل ئې ، محبت خو دحېرت دَ لارې يُون دے

مرشده! دَ معنو پۀ ځنګلونو کښې دې ورک کړم
وئېل ئې ، زندګی خو نوم دَ ورکې اؤ لټون دے

PUKHTO.NET

مرشده! دا زړګے ولې نرے نرے دوړېږی
وئېل ئې ، هر ارمان دَ نيمې لارې نه راستون دے

مرشده! دَ طلب چينې مې سترګو کښې وُچېږی
وئېل ئې ، د طلب سفر خو رود دَ ځيګرخون دے

مرشده! زۀ هم ګل وُم ، پۀ بڼو مې خاورې راورې
وئېل ئې ، ګل اؤ خاوره ـ محترم غوندې ترون دے

مرشده! زمونږ خپلې مجبورى ، دَ دُنيا خپلې
وئېل ئې ، دَ دُنيا کله زمونږ پۀ لاره يُون دے

مرشده! د سرونو شمبر پکار دے کۀ دَ زړونو
وئېل ئې ، زړۀ چې زړۀ وی ، نو یو هم ګنج دَ قارون دے

مرشده! پرون بل څۀ ائینې وئېل ، نن بل څۀ
وئېل ئې ، محبت کښې څۀ حساب دَ نن پرون دے

مرشده! دَ مستئ نه پۀ یوه پونده تاوېږم
وئېل یې ، دَ عشق هره ننداره کښې زړۀ رانښکون دے

مرشده! هار دَ تکو سپینو لېچو مې پۀ غاړه
وئېل ئې ، پۀ خوبونو کښې دا خوب دې نېک شګون دے

مرشده! دَ رنګونو پۀ ټالونو کښې جُوټې خورم
وئېل ئې ، هجر زاده پۀ نصیب دې سباؤن دے

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

یوعام غوندې سړے وۀ ، قلندر نۀ وۀ مرشده!
تسنیم خو ستا د کربښو نه بَهَر نۀ وۀ مرشده!

دا خدائې خبر دَ کومو دُعا ګانو برکت دے
زما خو پخپل ځان دومره باور نۀ وۀ مرشده!

منمه چې دا ښار دَ بربادۍ پۀ لور روان وۀ
هیڅ نۀ وو ، خو زړۀ داسې هم کنډر نۀ وۀ مرشده!

یوزۀ دَ مدح خوانو پۀ هر بار کښې کوږ لرګے وُم
زده کړے مې بس دغه یو هنر نۀ وۀ مرشده!

ساتلی ئې پۀ شونډو دروغژنه هر کلی وو
خلاص کړے چا دَ زړۀ دَ قلا وَر نۀ وۀ مرشده!

دې مرګ چې لۀ کافورو جولۍ ډکه وه راوړې
دا ټول کلے خبر وۀ ،خو خبر نۀ وۀ مرشده!

خبر چې شۀ دَ هجر د کیمیا لۀ خاصیته
تسنیم خاورې ایرې وۀ ، بیا سرۀ زرنۀ وۀ مرشده!

درویشه خدا مسته ! دَ جهان پهٔ زړهٔ کښې څهٔ دی؟
وئېل ئې ، پهٔ خلا کښې تر مطلبه رسېدهٔ دی

درویشه خدا مسته ! دَ وجود نه مې شغلې څی
وئېل ئې ، محبت خو رنګ او نور کښې الوتهٔ دی

درویشه خدا مسته ! جدائی ته مې زړه کیږی
وئېل ئې ، جدائی خو پهٔ سکروټو ګډېدهٔ دی

درویشه خدا مسته ! د حدونو حد هم شته دے؟
وئېل ئې ، د حدونو حد نه اخوا ته هم څهٔ دی

درویشه خدا مسته ! قندهار دے او انار دی
وئېل ئې ، دغه خوب دې پهٔ جلوه کښې ورکېدهٔ دی

درویشه خدا مسته !حال دَ عشق دَ وطن وایه
وئېل ئې ، سینه داغ وړی ، کهٔ ځوانان دی کهٔ زاړهٔ دی

PUKHTO.NET

درویښه خدا مسته اپۀ صدبو باندې محیط یم
وئېل ئې ، صدیٰ څۀ دی خو دَ شګو رژېدۀ دی

درویښه خدا مسته الْعل دَ هر سړی نه ورک دے
وئېل ئې ، زندګی خو د باړې خړې اوبۀ دی

درویښه خدا مسته ! دَ تسنیم سترګې نرګس شوې
وئېل ئې ، دَ عشق رنځ خو دعشاقو دَ مخ سرۀ دی

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

داچې پهٔ توره شپه روان دے اؤ توبې وُباسی
تسنیمه! څوک خو لهٔ ظالمه ښاره پښې وُباسی

دغه سړے چې محبت پېژني ، خدائې پېژني
نهٔ ئې چهلې دی لګولی ، نهٔ چهلی وُباسی

څومره عجیبه ده ، د هجر دَ ماښام تماشه
تا پهٔ هغې لارې وُباسی ، ما پهٔ دې وُباسی

بس خو تسنیم دے ، ساه ډوبې زغمی اؤ ژوندتېروی
خلق لګیا دی ، رُخ دَ باد ته دروازې وُباسی

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نیټ

وي ئې ، څۀ دی پۀ دُنیا ښۀ
ما وئېلې صورت ستا ښۀ

وي ئې ، ښَه بې خبری ده
ما وئېلې خبر لا ښۀ

PUKHTO.NET

وي ئې ، رنځ دې کوم پکار دے
ما وئېلې، لا دوا ښۀ

وي ئې ، زخم کوم يو غوره
ما وئېلې بس زما ښۀ

وي ئې ، څومره دې ياران دی
ما وئېلې زۀ تنها ښۀ

ښه پوهېږم - چې يو پهٔ يو دَ حافظې نه ووځي
دا پرېزاد به يوه ورځ دَ دې وودې نه ووځي

څوک لېونی دی ؟ چې دُنيا ته دَ زړهٔ حال اووائی
څوک لېونی دی؟ چې دَ زلفو د حلقې نه ووځي

لارې تمامې کله دشت ، کله ځنګل ته رسی
سړے پهٔ څهٔ پسې دَ کور دَ ويرانې نه ووځي

بيا دسمبر دے اؤ زهٔ بيا دَ خاورو ځلی شمارم
څومره پهٔ پټه ځُلهٔ ياران دَ قافلې نه ووځي

هر چاد خپل ذرې ذرې وجود نه غبږه تاؤ کړه
څوک به اخر دَ کومې کومې دائرې نه ووځي

څهٔ عجب زور دے دَ جلوؤ اؤ پلوشو اتڼ کښې
تسنيمه! قطب هم دَ خپلې استانې نه ووځي

PUKHTO.NET
پښتو ډاټ نېټ

دهردور شاعری دیوکروه شاعری وی چې موضوعات اوکرۀ ورۀ ئې یووی . ریاض تسنیم د

خپل عصر کروه کښې دنو ر و تو لو غزل کو شا عرا نو نه نو ره هم تا زه بیا ن، منفرد اۀ

پسته لهجه راوړې ده . د هغهٔ د مضمون سنجید کی او معتدل تکلف د شعر شعریت او تغزل

ته نقصان نۀ رسوی . ځکه چې تسنیم یو زر خیز ذهن لری او غزل دهم هغه ذهن نه وده

مومی چې زرخیزی لری . دهغهٔ بیلا بیل موضوعات او دبحرونو، لفظیاتو او بیان تجربې

شا ئستکی او شګفتګی او انسا نی ژوند او کا ئنات سیر حاصل تبصره دهغهٔ د مضبوط

تخلیقی قوت غما زی کوی .

زۀ دادعوی کولے شم چې غزل به د تسنیم د هنرنه ډېره فا ئده مو مي .

افتا ب بدر

اپریل ۲۰۱۱

Price: 200